

“ମିଠେ ବର୍ତ୍ତେ:— ବାବା ତୁମମାନଙ୍କୁ କରେଣ୍ଟ ଅର୍ଥାତ୍ ଶକ୍ତି ଦେବା ପାଇଁ ଆସିଛନ୍ତି ଯଦି ତୁମେମାନେ ଦେହୀ-ଅଭିମାନୀ ଅବସ୍ଥାରେ ରହିବ, ବୁଦ୍ଧିଯୋଗ ଏକମାତ୍ର ବାବାଙ୍କ ସହିତ ଲାଗି ରହିଥିବ ତେବେ ବାବାଙ୍କଠାରୁ ନିରନ୍ତର କରେଣ୍ଟ ମିଳୁଥିବ ।”

ପ୍ରଶ୍ନ:- ସବୁଠାରୁ ବଡ଼ ଆସୁରୀ ସ୍ୱାଭାବ କ’ଣ, ଯାହାକି ତୁମମାନଙ୍କ ଭିତରେ ରହିବା ଭବିଷ୍ୟ ନୁହେଁ ?

ଉତ୍ତର:- ଅଶାନ୍ତି ସୃଷ୍ଟି କରିବା ହିଁ ସବୁଠାରୁ ବଡ଼ ଆସୁରୀ ସ୍ୱାଭାବ ଅଟେ । ଅଶାନ୍ତି ସୃଷ୍ଟି କରୁଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି ଉପରେ ସମସ୍ତେ ବିରକତ ହୋଇ ଯାଆନ୍ତି । ସେମାନେ ଯେଉଁ ଆଡେ ଯିବେ ସେଠାରେ ଅଶାନ୍ତି ସୃଷ୍ଟି କରିବେ ସେଥିପାଇଁ ଉଗ୍ରବାନଙ୍କଠାରୁ ସମସ୍ତେ ଶାନ୍ତିର ବର ମାଗୁଛନ୍ତି ।

ଗୀତ:- ଯହ କାହାନୀ ହେ ଦୀପ୍ତ ଓର ତୁମାନ କୀ....

ଓମ୍ ଶାନ୍ତି । ବହୁତ ଦିନରୁ ଦୂରେଇ ରହିଥିବା ମିଠା-ମିଠା ସନ୍ତାନମାନେ ଗୀତର ଲାଲନ୍ ଶୁଣିଲ । ଏହି ଗୀତ ହେଉଛି ଉକ୍ତିପାରଗର, ତଥାପି ଏହାକୁ ଉଚ୍ଚାସରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରାଯାଉଛି । ତୁମ ବିନା ଏ ଗୀତକୁ ଆଉ କେହି ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିପାରିବେ ନାହିଁ । ତୁମ ମଧ୍ୟରେ ପୁରୁଷାର୍ଥର କରମ ଅନୁସାରେ ଜାଣିପାରିବେ, ଦୀପ୍ତ ଏବଂ ତୋଫାନ କ’ଣ! ପିଲାମାନେ ଜାଣିଛନ୍ତି ଆତ୍ମାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଲିଖିଯାଇଛି । ଏବେ ବାବା ଆସିଛନ୍ତି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଜାଗ୍ରତ କରାଇବା ପାଇଁ । କେହି ମରିଗଲେ ଦୀପ୍ତ ଜାଳିଆ’ନ୍ତି । ସେଥିପ୍ରତି ବହୁତ ସାବଧାନ ଥାନ୍ତି । ଭାବିଆ’ନ୍ତି ଯେ ଦୀପ୍ତ ଲିଖିଗଲେ ଆତ୍ମାକୁ ଅନ୍ଧାରରେ ଯିବାକୁ ପଡ଼ିବ, ସେଥିପାଇଁ ଦୀପ୍ତ ଜଳାଇଆ’ନ୍ତି । ସତ୍ୟଯୁଗରେ ଏସବୁ କଥା ନଥାଏ, ସେଠାରେ ସମସ୍ତେ ଆଲୋକରେ ରହିବେ । ଭୋକ ଆଦିର କୌଣସି କଥା ନଥାଏ । ସେଠାରେ ଭୋଜନ ପାଇଁ ବହୁତ ଖାଦ୍ୟ ମିଳିବ । ଏଠାରେ ଘୋର ଅନ୍ଧକାର ରହିଛି । ଏହା ଛି-ଛି ଦୁନିଆ ଅଟେ ନା । ସବୁ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଲିଖିଯାଇଛି । କେବଳ ତୁମ ପାଇଁ ହିଁ ବାବା ଆସୁଛନ୍ତି । ତୁମର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଲିଖିଯାଇଛି ଏବେ କରେଣ୍ଟ କେଉଁଠାରୁ ମିଳିବ ? ପିଲାମାନେ ଜାଣିଛନ୍ତି କରେଣ୍ଟ ବାବାଙ୍କଠାରୁ ହିଁ ମିଳିବ । କରେଣ୍ଟ ଅଧିକ ହେଲେ ବଲ୍‌ବରେ ପ୍ରକାଶ ଅଧିକ ହୋଇଯାଏ । ଏବେ ତୁମେ ବଡ଼ ମେସିନରୁ କରେଣ୍ଟ ନେଉଛ । ଦେଖ, ବମ୍ବେ ପରି ସହରରେ କେତେ ଅଧିକ ଲୋକ ରହୁଛନ୍ତି । ତେବେ ସେଠାରେ କେତେ ଅଧିକ କରେଣ୍ଟ ଦରକାର । ନିଗ୍ରହ ବହୁତ ବଡ଼ ମେସିନ ରହିଥିବ । ଏହା ହେଉଛି ବେହଦର କଥା । ସାରା ଦୁନିଆର ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଲିଖିଯାଇଛି । ତାଙ୍କୁ କରେଣ୍ଟ ଦେବାକୁ ହେବ । ମୂଳ କଥା ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି, ବୁଦ୍ଧିଯୋଗ ବାବାଙ୍କ ସହିତ ଲାଗାଅ । ଦେହୀ-ଅଭିମାନୀ ହୁଅ । କେତେ ବଡ଼ ବାବା, ସାରା ଦୁନିଆର ପତିତ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ପବିତ୍ର କରାଇବା ପାଇଁ, ସମସ୍ତଙ୍କର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଜାଗ୍ରତ କରାଇବା ପାଇଁ ସୁପ୍ରିମ ବାବା ଆସିଛନ୍ତି । ସାରା ଦୁନିଆର ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଜାଗ୍ରତ କରାଉଛନ୍ତି । ବାବା କିଏ, କିପରି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଜାଗ୍ରତ କରୁଛନ୍ତି ? ଏକଥା ଦୁନିଆରେ କେହି ଜାଣିନାହାନ୍ତି । ତାଙ୍କୁ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ସ୍ପଷ୍ଟ କୁହାଯାଉଛି, ପୁଣି ସର୍ବବ୍ୟସ୍ଥା ମଧ୍ୟ କହିଦେଉଛନ୍ତି । ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟକୁ ଡାକୁଛନ୍ତି କାହିଁକି ନା ସମସ୍ତଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଲିଖିଯାଇଛି । ଅଖଣ୍ଡ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟର ସାକ୍ଷାତକାର ମଧ୍ୟ ହୋଇଯାଏ । ଶାସ୍ତ୍ରରେ ଦେଖାଉଛନ୍ତି ଯେ ଅର୍ଜୁନ କହିଲେ ମୁଁ ଏତେ ତେଜ ସହନ କରିପାରୁ ନାହିଁ । ବହୁତ ଶକ୍ତି ରହିଛି । ଏହି କଥାକୁ ଏବେ ତୁମେମାନେ ହିଁ ବୁଝୁ । ସମସ୍ତଙ୍କୁ ବୁଝାଇବାକୁ ହେବ ଯେ ତୁମେ ସବୁ ହେଉଛ ଆତ୍ମା । ଆତ୍ମାମାନେ ଉପରୁ ଏଠାକୁ ଆସୁଛନ୍ତି । ପ୍ରଥମେ ଆତ୍ମା ପବିତ୍ର ଥିବାରୁ ସେଥିରେ କରେଣ୍ଟ ଅର୍ଥାତ୍ ଶକ୍ତି ଥାଏ । ଆତ୍ମା ସତତପ୍ରଧାନ ଥାଏ । ସତ୍ୟଯୁଗରେ ଆତ୍ମାମାନେ ପବିତ୍ର ଥିଲେ, ପୁଣି ସେମାନଙ୍କୁ ଅପବିତ୍ର ମଧ୍ୟ ହେବାକୁ ପଡ଼ିଥାଏ । ଅପବିତ୍ର ହେବାରୁ ଗତ ଫାଦର (ଇଗ୍ନର ପିତା)ଙ୍କୁ ଡାକୁଛନ୍ତି ଯେ ଆସି ମୁକ୍ତ କର ଅର୍ଥାତ୍ ଦୁଃଖରୁ ମୁକ୍ତ କର । ମୁକ୍ତ କରିବା ଏବଂ ପାବନ କରିବା ଉଭୟର ଅର୍ଥ ଅଲଗା । ତେବେ ନିଗ୍ରହ କାହା ଦ୍ୱାରା ପତିତ ହୋଇଛନ୍ତି ସେଥିପାଇଁ କହୁଛନ୍ତି ବାବା ଆସ, ଆସି ମୁକ୍ତ କରି ପବିତ୍ର ମଧ୍ୟ କରାଅ । ଏଠାରୁ ଆମକୁ ଶାନ୍ତିଧାମକୁ ନେଇଗଲା । ଶାନ୍ତିର ବରଦାନ ଦିଅ । ଏବେ ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି ଏଠାରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଶାନ୍ତିରେ ତ ରହିପାରିବ ନାହିଁ । ଶାନ୍ତି, ତ ଶାନ୍ତିଧାମରେ ହିଁ ଥାଏ । ସତ୍ୟଯୁଗରେ ଏକ ଧର୍ମ, ଏକ ରାଜ୍ୟ ହୋଇଥିବାରୁ ସେଠାରେ ଶାନ୍ତି ଥାଏ । କୌଣସି ବିଶୁଦ୍ଧତା ହୋଇନଥାଏ । ଏଠାରେ ମନୁଷ୍ୟ ଅଶାନ୍ତି କାରଣରୁ ହଇରାଣ ହୋଇଯାଉଛନ୍ତି, ଘରେ ଘରେ କେତେ ଝଗଡ଼ା ହେଉଛି । ଧରିନିଅ ସତ୍ତ୍ୱୀ ପୁରୁଷଙ୍କର ଝଗଡ଼ା ହେଲେ ମା ବାପ ସନ୍ତାନ, ଭାଇ-ଭଉଣୀ ଆଦି ସବୁ ହଇରାଣ ହୋଇଯା’ନ୍ତି । ଅଶାନ୍ତ ମନୁଷ୍ୟ ଯେଉଁଆଡେ ବି ଯିବ ଅଶାନ୍ତି ହିଁ ସୃଷ୍ଟି କରିବ କାହିଁକି ନା ଆସୁରୀ ସ୍ୱାଭାବ ରହିଛି ନା । ଏବେ ତୁମେ ଜାଣୁଛ, ସତ୍ୟଯୁଗ ହେଉଛି ସୁଖଧାମ । ସେଠାରେ ସୁଖ ଶାନ୍ତି ଉଭୟ ରହିଛି ଏବଂ ପରମଧାମରେ କେବଳ ଶାନ୍ତି ରହିଛି, ତାକୁ ସୁଇଚ୍ ସାଲେନ୍‌ସ ଘର କୁହାଯାଉଛି, ମୁକ୍ତିଧାମ ଯିବାକୁ ଚାହୁଁଥିବା ଆତ୍ମାକୁ କେବଳ ଏତିକି ବୁଝାଇବାକୁ ହେବ ଯେ ତୁମର ମୁକ୍ତି ଦରକାର ନା, ତେବେ ବାବାଙ୍କୁ ମନେପକାଅ ।

ମୁକ୍ତି ପରେ ଜୀବନମୁକ୍ତି ନିଗ୍ରହ ରହିଛି । ପ୍ରଥମେ ଜୀବନମୁକ୍ତ ହୋଇ ପରେ ଜୀବନ ବନ୍ଧନରେ ଆସୁଛନ୍ତି । ଉଭୟ ଅଧା ଅଧା ଅଟେ ନା । ସତତପ୍ରଧାନରୁ ପୁଣି ସତତ, ରଜୋ, ତମୋରେ ନିଗ୍ରହ ଆସିବାକୁ ହେବ । ପଛକୁ ଯେଉଁମାନେ ଗୋଟେ ଅଧେ ଜନ୍ମ ନେଇ ଆସୁଛନ୍ତି, ସେମାନେ ବା କ’ଣ ସୁଖ-ଦୁଃଖର ଅନୁଭବ କରିବେ! ତୁମେ ସାରା ସୁଖ ଦୁଃଖର ଅନୁଭବ କରୁଛ । ତୁମେ ଜାଣୁଛ ଏତେ

ଜନମ ଆମେ ସୁଖରେ ଏବଂ ଏତେ ଜନମ ଆମେ ଦୁଃଖରେ ରହୁଛୁ । ଅମୁକ-ଅମୁକ ଧର୍ମ ନୂଆ ଦୁନିଆକୁ ଆସିପାରିବେ ନାହିଁ । ତାଙ୍କର ପାର୍ଟ ପରେ ରହିଛି । ଯଦିଓ ନୂଆ ଦୁନିଆ ହେବ କିନ୍ତୁ ତାଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ତାହା ଯେପରି ନୂଆ ଦୁନିଆ ଅଟେ । ଯେପରି ବୌଦ୍ଧ, ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନ ଖଣ୍ଡ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ନୂଆ ହେଲା ନା । ତାଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ସତ୍ୟ, ରକ୍ଷା, ତମୋରେ ପାସ କରିବାକୁ ହେବ । ବୁଦ୍ଧର ମଧ୍ୟ ଏପରି ବୁଦ୍ଧ ହୋଇଯାଏ । ଧୀରେ-ଧୀରେ ବୁଦ୍ଧ ହୋଇଗଲେ । ପରଥମେ ଯେଉଁମାନେ ଆସିଛନ୍ତି, ସେମାନେ ତଳେ ହିଁ ରହିଥାନ୍ତି । ତୁମେମାନେ ଦେଖିଛନ୍ତି ନା ନୂଆ ନୂଆ ପତ୍ର କିପରି ବାହାରୁଛି । ଛୋଟ ଛୋଟ ସବୁଜ ପତ୍ର ବାହାରି ପୁଣି ଫୁଲ ବାହାରିଥାଏ, ନୂଆ ବୃକ୍ଷ ହେଉଛି ବହୁତ ଛୋଟ । ନୂଆ ମଞ୍ଜି ପୋତାଯାଏ ପୁଣି ତାର ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ପାଳନା ନ ହେଲେ ତାହା ସଜି ଯାଇଥାଏ । ତୁମେ ମଧ୍ୟ ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ପାଳନା ନକଲେ ଜଞ୍ଜନରେ ତିଷ୍ଠିପାରନ୍ତି ନାହିଁ । ବାବା ଆସି ମନୁଷ୍ୟରୁ ଦେବତା କରାଉଛନ୍ତି, ପୁଣି ସେଥିରେ କ୍ରମାନ୍ତରରେ ହେଉଛନ୍ତି । ରାଜଧାନୀ ସ୍ଥାପନ ହେଉଛି ନା । ବହୁତ ଫେଲ ମଧ୍ୟ ହୋଇଯାଆନ୍ତି ।

ପିଲାମାନଙ୍କର ଯେପରି ଅବସ୍ଥା ରହିଥାଏ ବାବାଙ୍କଠାରୁ ମଧ୍ୟ ସେହିପରି ସ୍ନେହ ମିଳିଥାଏ । କେତେକ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ଲୋକ ଦେଖାଣିଆ ମଧ୍ୟ ସ୍ନେହ କରିବାକୁ ପଡିଥାଏ । କେହି-କେହି ଲେଖୁଛନ୍ତି ବାବା ଆମେ ଫେଲ୍ ହୋଇଗଲୁ । ପଡିତ ହୋଇଗଲୁ । ଏବେ ସେମାନଙ୍କୁ କିଏ ସାହାଯ୍ୟ କରିବ ? ସେମାନେ ବାବାଙ୍କ ହୃଦୟରେ ରହିପାରିବେ ନାହିଁ । ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାକୁ ହିଁ ବାବା ସମ୍ପତ୍ତି ଦେଇପାରିବେ । ପରଥମେ ଜଣ-ଜଣଙ୍କଠାରୁ ପୁରା ସମାଚାର ପଚାରି ଚାର୍ଟ ନେଉଛନ୍ତି । ଯେପରି ଅବସ୍ଥା ସେହିପରି ସ୍ନେହ । ବାହାରୁ ଯଦିଓ ସ୍ନେହ କରୁଛନ୍ତି, ଭିତରେ ଜାଣିଛନ୍ତି ଇଏ ବିଲକୁଲ୍ ବୁଦ୍ଧ, ସେବା କରିପାରିବ ନାହିଁ । ଖିଆଲ ରହୁଛି ନା । ଅଜ୍ଞାନ କାଳରେ ପିଲା ରୋଜଗାର କରୁଥିଲେ ବାପା ମଧ୍ୟ ବହୁତ ସ୍ନେହରେ ତାଙ୍କ ସହିତ ମିଶିଥାନ୍ତି । କେହି ବେଶି ରୋଜଗାର ନ କଲେ ବାବାଙ୍କର ମଧ୍ୟ ଏତେ ସ୍ନେହ ରହିନଥାଏ । ତେଣୁ ଏଠାରେ ମଧ୍ୟ ସେହିପରି ହେଉଛି । ପିଲାମାନେ ବାହାରେ ମଧ୍ୟ ସେବା କରୁଛନ୍ତି ନା । ଯେକୌଣସି ଧର୍ମାବଲମ୍ବୀ ହୋଇଥିଲେ ମଧ୍ୟ, ତାଙ୍କୁ ବୁଝାଇବା ଦରକାର । ବାବାଙ୍କୁ ମୁକ୍ତିଦାତା କୁହାଯାଉଛି ନା । ଲିବରେଟର୍ ଏବଂ ଗାଇଡ୍ କିଏ, ତାଙ୍କର ପରିଚୟ ଦେବାକୁ ହେବ । ସୁପ୍ରିମ ଗଡ୍ ଫାଦର ଆସୁଛନ୍ତି, ସମସ୍ତଙ୍କୁ ମୁକ୍ତ କରୁଛନ୍ତି । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ତୁମେ କେତେ ପଡିତ ହୋଇଯାଇଛ । ପବିତ୍ରତା ବିଲକୁଲ୍ ନାହିଁ । ଏବେ ମୋତେ ମନେପକାଅ । ବାବା ସଦା ପବିତ୍ର ଅଟନ୍ତି । ବାକି ସମସ୍ତେ ପବିତ୍ରରୁ ଅପବିତ୍ର ନିର୍ଗତ ହେଉଛନ୍ତି । ପୁନର୍ଜନ୍ମ ନେଇ ନେଇ ଓହ୍ଲାଇ ଚାଲିଛନ୍ତି । ବରତ୍ତମାନ ସମସ୍ତେ ପଡିତ ତେଣୁ ବାବା ରାୟ ଦେଉଛନ୍ତି — ପିଲାମାନେ, ତୁମେ ମୋତେ ମନେପକାଇଲେ ପାବନ ହୋଇଯିବ । ଏବେ ମୃତ୍ୟୁ ସମ୍ମୁଖରେ ଦଣ୍ଡାୟମାନ । ପୁରୁଣା ଦୁନିଆ ଏବେ ସମାପ୍ତ ହେବ । କିନ୍ତୁ ମାୟାର ଆତ୍ମବର ରହିଥିବାରୁ ମନୁଷ୍ୟ ଭାବୁଛନ୍ତି ଏହା ହିଁ ସଞ୍ଚରଣ । ଉତ୍ତାଦାହାଜ, ବିଜୁଳି ଆଦି କ'ଣ-କ'ଣ ରହିଛି, ଏସବୁ ହେଉଛି ମାୟାର ଆତ୍ମବର ଏସବୁ ବରତ୍ତମାନ ଶେଷ ହୋଇଯିବ । ଏହି ବିଜୁଳି ଆଦି ସଞ୍ଚରଣରେ ତ ଥାଏ । ବରତ୍ତମାନ ଏସବୁ କିପରି ସଞ୍ଚରଣକୁ ଯିବ । ନିର୍ଗତ ଏହି କଳା କୌଶଳ ଜାଣିଲାବାଲା ଆବଶ୍ୟକ ନା । ତୁମ ପାଖକୁ ବହୁତ ଭଲ ଭଲ କାରିଗରମାନେ ମଧ୍ୟ ଆସିବେ । ସେମାନେ ରାଜ ଗଦିରେ ବସିବେ ନାହିଁ ତଥାପି ମଧ୍ୟ ତୁମର ପୂଜା ହେବେ, ଭଲ ଭଲ ଇନ୍ଦ୍ରିୟର ଓ କାରିଗର ଆସିବେ । ଏହି ଫେସନ ବାହାରୁ ବିଳାତରୁ ଆସୁଛି । ତେଣୁ ବାହାର ଲୋକଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ତୁମକୁ ଶିବବାବାଙ୍କର ପରିଚୟ ଦେବାକୁ ହେବ । ସେମାନଙ୍କୁ କୁହ ବାବାଙ୍କୁ ମନେପକାଅ । ତୁମକୁ ମଧ୍ୟ ଯୋଗରେ ରହିବା ପାଇଁ ବହୁତ ପୁରୁଷାର୍ଥ କରିବାକୁ ହେବ, ଏଥିରେ ହିଁ ମାୟାର ବହୁତ ତୋଫାନ ଆସୁଛି, ବାବା କହୁଛନ୍ତି କେବଳ ମୋତେ ମନେପକାଅ । ତେବେ ଏହା ଭଲ କଥା ନା । ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ମଧ୍ୟ ତାଙ୍କର ରଚନା ଅଟନ୍ତି, ରଚୟିତା ସୁପ୍ରିମ୍ ସୋଲ୍ କେବଳ ଜଣେ ହିଁ ଅଟନ୍ତି । ବାକି ସବୁ ହେଉଛନ୍ତି ରଚନା । ବରଷା ରଚୟିତାଙ୍କଠାରୁ ହିଁ ମିଳେ । ଏହିପରି ଯେଉଁ ଭଲ ଭଲ ପଏଣ୍ଟସ୍ ବାହାରିଛି, ତାକୁ ନୋଟ୍ କରିବା ଦରକାର ।

ବାବାଙ୍କର ମୁଖ୍ୟ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ହେଉଛି ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଦୁଃଖରୁ ମୁକ୍ତ କରିବା । ସେ ସୁଖଧାମ ଏବଂ ଶାନ୍ତିଧାମର ଗେଟ୍ ଖୋଲୁଛନ୍ତି । ତାଙ୍କୁ କହୁଛନ୍ତି ହେ ମୁକ୍ତିଦାତା ଦୁଃଖରୁ ମୁକ୍ତ କରି ଆମକୁ ଶାନ୍ତିଧାମ-ସୁଖଧାମକୁ ନେଇଚାଲ । ଯେବେ ଏଠାରେ ସୁଖଧାମ ଥାଏ ତେବେ ବାକି ଆତ୍ମମାନେ ଶାନ୍ତିଧାମରେ ରହିଥାନ୍ତି । ସଞ୍ଚରଣ ଗେଟ୍ ବାବା ହିଁ ଖୋଲିବେ । ନୂଆ ଦୁନିଆ ପାଇଁ ଗୋଟିଏ ଗେଟ୍ ଖୋଲିବ, ଅନ୍ୟ ଶାନ୍ତିଧାମ ପାଇଁ । ଯେଉଁ ଆତ୍ମମାନେ ଅପବିତ୍ର ହୋଇଯାଇଛନ୍ତି ତାଙ୍କୁ ବାବା ଶ୍ରୀମତ ଦେଉଛନ୍ତି ନିଜକୁ ଆତ୍ମା ମନେକର ଏବଂ ମୋତେ ସମରଣ କର ତେବେ ତୁମର ପାପ କଟିଯିବ । ଯେଉଁମାନେ ପୁରୁଷାର୍ଥ କରିବେ ନିଜ ଧର୍ମରେ ଭରତପଦ ପାଇବେ । ପୁରୁଷାର୍ଥ ନ କଲେ କମ ପଦ ପାଇବେ । ଭଲ ଭଲ ପଏଣ୍ଟସ୍ ନୋଟ୍ କରିଲେ ଠିକ୍ ସମୟରେ କାମରେ ଆସିବ । କୁହ, ଶିବବାବାଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟକୁ ଆମେ ଜଣାଇଦେଲୁ ତେବେ ମନୁଷ୍ୟ କହିବେ ଏମାନେ ପୁଣି କିଏ ଯିଏକି ଗଡ୍ ଫାଦର ଶିବଙ୍କର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ବିଷୟରେ ଆମକୁ ଜଣାଉଛନ୍ତି । କୁହ, ତୁମେ ଆତ୍ମା ରୂପରେ ସମସ୍ତେ ଭାଇ-ଭାଇ । ପୁଣି ପୂଜାପିତା ବରହମାତ୍ମା ଦ୍ଵାରା ରଚନା ହେଉଥିବାରୁ ଏବେ ଭାଇ-ଭଉଣୀ ହେଉଛ । ଗଡ୍ ଫାଦର ଯାହାଙ୍କୁ ଲିବରେଟର୍, ଗାଇଡ୍ କହୁଛନ୍ତି ତାଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟ ଆମେ ତୁମକୁ ବତାଉଛୁ । ତେବେ ନିର୍ଗତ ଆମକୁ ପରମପିତା ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଛନ୍ତି, ସେଥିପାଇଁ ଆମେ ତୁମକୁ କହୁଛୁ । ସନ୍ ସୋଲ୍ ଫାଦର (ପୁଅ ବାପାର ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷତା କରେ) ଏକଥା ମଧ୍ୟ ବୁଝାଇବାକୁ ହେବ । ଆତ୍ମା ବିଲକୁଲ୍ ଏକ ଛୋଟ ତାରକା ଅଟେ । ଏହି ଆଖି ଦ୍ଵାରା ତାଙ୍କୁ ଦେଖାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । ଦିବ୍ୟଦୃଷ୍ଟି ଦ୍ଵାରା କେବଳ ସାକ୍ଷାତକାର ହୋଇପାରିବ । କିନ୍ତୁ ସୁକ୍ଷ୍ମ ବିନ୍ଦୁ ହୋଇଥିବା କାରଣରୁ ଦେଖିଲେ ମଧ୍ୟ କୌଣସି ଫାଇଦା ହେବ ନାହିଁ । ବାବା ମଧ୍ୟ ଏହିପରି ବିନ୍ଦୁ, ତାଙ୍କୁ ପରମ ଆତ୍ମା କୁହାଯାଉଛି । ଆତ୍ମା ଦେଖିବାକୁ ଏକା ସଦୃଶ କିନ୍ତୁ ସେ ହେଲେ ସୁପ୍ରିମ, ଜଞ୍ଜନର ଉତ୍ତାର, ଆନନ୍ଦର ଉତ୍ତାର, ମୁକ୍ତିଦାତା ଏବଂ ପଥ ପ୍ରଦର୍ଶକ ।

ତାଙ୍କର ବହୁତ ମହିମା କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ । ନିଶ୍ଚୟ ବାବାଙ୍କୁ ଆସିବାକୁ ପଡ଼େ ତେବେ ଯାଇ ସାଥରେ ନେଇଯିବେ ନା । ସିଏ ଏଠାକୁ ଆସିଲେ ହିଁ ଜ୍ଞାନ ଦେବେ ନା । ବାବା ହିଁ କହୁଛନ୍ତି ଆତ୍ମା ଏତେ ଛୋଟ, ମୁଁ ମଧ୍ୟ ସେହିପରି ଅଟେ । ବାବା ଜ୍ଞାନ ମଧ୍ୟ ନିଶ୍ଚୟ କାହା ଗର୍ଭରେ ପ୍ରବେଶ କରି ହିଁ ଦେବେ । ଭୁବୁକ୍ତୀ ମଧ୍ୟରେ ଏହାଙ୍କ ଆତ୍ମାର ପାଖରେ ଆସି ବସିବ । ମୋ ପାଖରେ ଶକ୍ତି ଅଛି, ମୋତେ ଗର୍ଭ ମିଳିଗଲା ତେଣୁ ମୁଁ ଏହାର ମାଲିକ ହୋଇଗଲି । ଏହି ଗର୍ଭର ଦ୍ଵାରା ବସି ତୁମମାନଙ୍କୁ ବୁଝାଉଛି, ଏହାଙ୍କୁ ଆଦମ ମଧ୍ୟ କୁହାଯାଉଛି । ଆଦମ ହେଉଛନ୍ତି ବିଶ୍ଵର ପ୍ରଥମ ମନୁଷ୍ୟ । ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କର ବଂଶ ରହିଛି ନା । ଇଏ ମାତା-ପିତା ମଧ୍ୟ ଅଟନ୍ତି, ଏହାଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ରଚନା ହେଉଛି, ପୁରୁଣା ହେଲେ ମଧ୍ୟ ପୋଷ୍ଟ କରୁଛନ୍ତି, ନଚେତ୍ ବରହମା କେଉଁଠାରୁ ଆସିଲେ । ବରହମାଙ୍କ ପିତାଙ୍କ ନାମ କେହି କୁହନ୍ତୁ । ବରହମା, ବିଷ୍ଣୁ, ଶଙ୍କର ଏମାନେ କାହାର ରଚନା ତ ହୋଇଥିବେ ନା! ରଚୟିତା ହେଉଛନ୍ତି ଜଣେ, ବାବା ବରହମାଙ୍କୁ ପୋଷ୍ଟ କରିଛନ୍ତି, ଛୋଟ ପିଲା ବସି ଶୁଣାଇଲେ କହିବେ ଏହା ହେଉଛି ବହୁତ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଜ୍ଞାନ ।

ଯେଉଁ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କର ଭଲ ଧାରଣା ହୋଇଥାଏ ସେ ବହୁତ ଖୁସିରେ ରହନ୍ତି, ଆଦୌ ହାଲ ମାରନ୍ତି ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ଯଦି ନରୁଟି ପାରିବେ ତେବେ ହାଲମାରିବେ । ଏଠାରେ ତୁମକୁ କେବେ ହାଲ ଆସିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ । ରୋଜଗାର ସମୟରେ କେବେ ହାଲ ଆସି ନଥାଏ । ଗୁରାହକ ନଥିଲେ, ଧନ୍ଦା ଅଣ୍ଡା ହେଲେ ହାଲ ଆସିଥାଏ । ସେହିପରି ଏଠାରେ ମଧ୍ୟ ଧାରଣା ହେଉ ନାହିଁ । କେହି ତ ବିଲକୁଲ୍ ବୁଝୁ ନାହାନ୍ତି । କାହିଁକି ନା ଦେହ ଅଭିମାନ ରହିଛି । ସେମାନେ ଦେହୀ-ଅଭିମାନୀ ହୋଇ ବସିପାରିବେ ନାହିଁ । କୌଣସି ନା କୌଣସି ବାହାର କଥା ମନେ ପଡ଼ିବ । ପଏଣ୍ଟସ୍ ଆଦି ମଧ୍ୟ ନୋଟ୍ କରିପାରିବେ ନାହିଁ । ତୀକ୍ଷଣ ବୁଦ୍ଧିଯୁକ୍ତ ଆତ୍ମା ତୁରନ୍ତ ନୋଟ୍ କରିବେ ଏହି ପଏଣ୍ଟସ୍ ବହୁତ ଭଲ । ଛାତ୍ରମାନଙ୍କର ଚଳଣି ଶିକ୍ଷକ ଦେଖିଥା'ନ୍ତି ନା । ସେନ୍ସିବୁଲ୍ ଅର୍ଥାତ୍ ବୁଦ୍ଧିମାନ ଶିକ୍ଷକଙ୍କର ନଜର ସବୁଆଡ଼େ ଯାଇଥାଏ ସେଥିପାଇଁ ହିଁ ପାଠପଢ଼ାର ପ୍ରମାଣ ପତ୍ର ଦେଉଛନ୍ତି । ମ୍ୟାନରସ୍ ଅର୍ଥାତ୍ ଚାଲି ଚଳଣିର ପ୍ରମାଣ ପତ୍ର ବାହର କରୁଛନ୍ତି । କେତେ ଅନୁପସ୍ଥିତ ରହୁଛନ୍ତି, ତାକୁ ମଧ୍ୟ ବାହାର କରୁଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଏଠାରେ ଉପସ୍ଥିତ ରହି ମଧ୍ୟ କିଛି ବି ବୁଝୁ ନାହାନ୍ତି, ଧାରଣା ହେଉନାହିଁ । କେହି କହୁଛନ୍ତି ମାନବୀ ବୁଦ୍ଧି ଅଟେ, ଧାରଣା ହେଉ ନାହିଁ । ଏହା ମଧ୍ୟ ତୁମର କର୍ମର ହିସାବ କିତାବ । କେବଳ ବାବା ପୁରୁଷାର୍ଥ କରାଉଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଯଦି ଭାଗ୍ୟରେ ନଥିବ ତେବେ କ'ଣ କରିବେ । ସ୍କୁଲରେ ମଧ୍ୟ କେହି ପାସ୍ କେହି ଫେଲ୍ ହୋଇଥା'ନ୍ତି । ଏହା ହେଉଛି ବେହଦର ପାଠପଢ଼ା, ଯାହାକୁ ବେହଦର ବାବା ପଢ଼ାଉଛନ୍ତି । ଅନୁସ୍ଥାନର ମାରମାରୀମାନେ ଗୀତାର କଥା ବୁଝିବେ ନାହିଁ । ତେଣୁ ସ୍ଥାନ ଦେଖି ବୁଝାଇବାକୁ ପଡ଼ୁଛି । ପ୍ରଥମେ-ପ୍ରଥମେ ସର୍ବୋଚ୍ଚ ବାବାଙ୍କର ପରିଚୟ ଦେବାକୁ ପଡ଼ୁଛି । ସେ କିପରି ଲିବରେଟର, ଗାଇଡ୍ ଅଟନ୍ତି । ସ୍ଵାଗତରେ ଏହିସବୁ ବିକାର ରହିବ ନାହିଁ । ବର୍ତ୍ତମାନ ଏହାକୁ ଶୈତାନୀ ରାଜ୍ୟ କୁହାଯାଉଛି । ଏହା ପୁରୁଣା ଦୁନିଆ ନା, ଏହାକୁ ଗୋଲଡେନ୍ (ସୁବର୍ଣ୍ଣ) ଦୁନିଆ କୁହାଯିବ ନାହିଁ । ନୂଆ ଦୁନିଆ ଥିଲା, ଏବେ ପୁରୁଣା ହୋଇଯାଇଛି । ପିଲାମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ, ଯାହାଙ୍କର ସେବାର ସତ୍ତା ରହିଛି ତେବେ ସେମାନେ ପଏଣ୍ଟସ୍ ନୋଟ୍ କରିବା ଦରକାର । ଆରୁଛା—

ମିଠା ମିଠା ସିକିଲଧେ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ମାତା-ପିତା, ବାପଦାତାଙ୍କର ମଧୁର ସ୍ନେହଭରା ସ୍ମୃତି ଏବଂ ସୁପ୍ରଭାତ । ଆତ୍ମିକ ପିତାଙ୍କର ଆତ୍ମିକ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ନମସ୍କୃତେ ।

ଧାରଣା ପାଇଁ ମୁଖ୍ୟ ସାର :-

(୧) ପାଠପଢ଼ା ଆଧାରରେ ବହୁତ ବହୁତ ରୋଜଗାର ହୋଇଥାଏ, ସେଥିପାଇଁ ଖୁସି-ଖୁସିରେ ଏହି ରୋଜଗାର କରିବାକୁ ହେବ । ପାଠପଢ଼ା ସମୟରେ କେବେବି ହାଲ ଅର୍ଥାତ୍ ଆଲୟସ୍ ଆଦି ନ ଥାଏ ଏବଂ ବୁଦ୍ଧିଯୋଗ ଏଣେ ତେଣେ ନଯାଉ ଏଥିପ୍ରତି ଧ୍ୟାନ ଦେବାକୁ ହେବ । ଜ୍ଞାନର ପଏଣ୍ଟଗୁଡ଼ିକୁ ଖାତାରେ ଲେଖିବା ସହିତ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ଧାରଣା କରିଚାଲ ।

(୨) ପବିତ୍ର ହୋଇ ବାବାଙ୍କ ହୃଦୟର ସ୍ନେହ ପାଇବାର ଅଧିକାରୀ ହେବାକୁ ପଡ଼ିବ । ଇଶ୍ଵରୀୟ ସେବାରେ ପ୍ରବୀଣ ହେବାକୁ ପଡ଼ିବ । ନିଜେ ଭଲ ରୋଜଗାର କରିବା ସହିତ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ କରାଇବାକୁ ହେବ ।

ବରଦାନ:- ସାଫଳତାଶୀଳ କରିବା ସହିତ ପରୋପକାରୀ ହୋଇ ମାୟାଜିତ୍ ବିଜୟୀ ହୁଅ ।
ଏବେ ପରମ୍ପରାନ୍ତ ସାଫଳତାଶୀଳରେ ହିଁ ତୁମମାନଙ୍କର ବହୁତ ସମୟ ଅତିବାହିତ ହେଉଛି । କିନ୍ତୁ ଏବେ ତୁମେମାନେ ପରୋପକାରୀ ହୁଅ । ମାୟାଜିତ୍ ବିଜୟୀ ହେବା ସହିତ ସର୍ବ ସମ୍ପଦତିର ବିଧାତା ହୁଅ ଅର୍ଥାତ୍ ସର୍ବ ସମ୍ପଦତିକୁ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଲଗାଅ । ଖୁସିର ସମ୍ପଦତି, ଶାନ୍ତିର ସମ୍ପଦତି, ଶକ୍ତିର ସମ୍ପଦତି, ଜ୍ଞାନର ସମ୍ପଦତି, ଶୁଣର ସମ୍ପଦତି, ସହଯୋଗ ଦେବାର ସମ୍ପଦତିକୁ ବାଣ୍ଟ ଏବଂ ବଢ଼ାଅ । ଯଦି ବର୍ତ୍ତମାନ ବିଧାତା ପଣିଆର ଅର୍ଥାତ୍ ବିଧାତା ସ୍ଥିତିର ଅନୁଭବ କରିବ ଅର୍ଥାତ୍ ପରୋପକାରୀ ହେବ ତେବେ ଅନେକ ଜନ୍ମ ପରମ୍ପରାନ୍ତ ବିଶ୍ଵରାଜ୍ୟ ଅଧିକାରୀ ହୋଇପାରିବ ।

ସ୍ଲୋଗାନ:- ଯଦି ବିଶ୍ଵ କଲ୍ୟାଣକାରୀ ହେବାକୁ ଚାହୁଁଛ ତେବେ ନିଜର ସମସ୍ତ ଦୁର୍ବଳତାକୁ ସଦାକାଳ ପାଇଁ ବିଦାୟ ଦେଇଦିଅ ।